

Sygn. akt III Ca 1442/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt I C 721/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;**

3. **przyznaje adwokatowi A. S. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 3321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych), w tym 621 zł (sześćset dwadzieścia jeden złotych) podatku od towaru i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną pozwanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 1442/14

UZASADNIENIE

Powód M. G. domagał się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i zasądzenia od pozwanego M. P. kwoty 65.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 20.000 zł. od dnia 16 września 2010r. i 35.000 zł. od dnia 16 października 2009r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 17 stycznia 2010r. zawarł z pozwanym porozumienie dotyczące zwrotu udzielonych mu pożyczek. Pozwany nie dotrzymał warunków porozumienia i nie zwrócił pożyczek do dnia 30 kwietnia 2010r. W konsekwencji powód bezskutecznie wzywał pozwanego do zapłaty. Żądanie wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym uzasadnił art. 485 § 2a k.p.c.

Sąd Rejonowy w Gliwicach nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 2 lipca 2013r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozewem kwotę ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W zarzutach pozwany zaskarżył w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i wniósł o wyznaczenie rozprawy w celu przeprowadzenia postępowania dowodowego. Zarzucił, że nie zawarł porozumienia z powodem w dniu 17 stycznia 2010r. co wyraźnie sprecyzował w toku postępowania o sygn. akt I Co 18/12 w przedmiocie zawezwania do próby ugodowej. Wskazał że nie uznaje roszczenia objętego pozewem.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 22 maja 2014 roku utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 lipca 2013 roku, sygn. akt I Nc 721/13.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że w dniu 17 stycznia 2010r. strony zawarły porozumienie, w treści którego pozwany oświadczył, że jest zobowiązany do zwrotu na rzecz powoda pożyczek wraz z odsetkami kapitałowymi w kwocie 65.000 zł. i ustawowe odsetki od kwot 20.000 zł. od dnia 16 września 2009r. i od 35.000 zł. od dnia 16 października 2009r. Pozwany potwierdził udzielenie mu trzech pożyczek 1 września 2009r. na kwoty 3.600 zł., 35.000 zł. i 20.000 zł. Pozwany zobowiązał się do zapłaty powodowi kwoty 60.000 zł. w terminie do dnia 30 kwietnia 2010r. Powód w takim przypadku zobowiązał się do umorzenia pozwanemu pozostałej części wierzytelności. Strony zgodnie postanowiły, że uchybienie temu terminowi płatności skutkuje utratą mocy tego porozumienia i uprawnia powoda do dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.

Pismem z dnia 10 maja 2010r. doręczonym w dniu 24 maja 2010r. powód wezwał pozwanego do zapłaty 65.000 zł. oraz ustawowych odsetek od kwot: 20.000 zł. od dnia 16 września 2010r. i 35.000 zł. od dnia 16 października 2009r.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy uznał, że powództwo było zasadne. Sąd Rejonowy wskazał, że powód swoje roszczenie udowodnił dołączonym do pozwu dokumentem prywatnym w myśl art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c., tj. poświadczonym odpisem porozumienia z dnia 17 stycznia 2010r., w treści którego pozwany potwierdził zobowiązanie do zapłaty na rzecz powoda kwoty 65.000 zł. tytułem udzielonych mu pożyczek wraz z odsetkami oraz ustawowych odsetek od kwot: 20.000 zł. od dnia 16 września 2010r. i 35.000 zł. od dnia 16 października 2009r. Sąd zakwalifikował ten dokument jako pisemne oświadczenie dłużnika o uznaniu długu, do zapłaty którego pozwany był wzywany przez powoda w myśl art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c. Stanowi on przedmiot tzw. uznania właściwego przez pozwanego, mającego charakter umowy określającej kwotę zobowiązania pozwanego na 65.000 zł. i ustawowe odsetki od kwot: 20.000 zł. od dnia 16 września 2010r. i 35.000 zł. od dnia 16 października 2009r., termin spełnienia świadczenia do dnia 30 kwietnia 2010r. i dodatkowy skutek w postaci umorzenia części wierzytelności w § 4 oraz rygor w przypadku nie spełnienia świadczenia w terminie określony w § 6 tj. żądania zapłaty całej uznanej kwoty.

Konsekwencją udowodnienia dochodzonego roszczenia z umowy pożyczki będącego następnie przedmiotem ugody stron w myśl art. 917 k.c. było wydanie przez Sąd nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie o kosztach procesu w myśl art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od tego orzeczenia wniósł pozwany zarzucając naruszenie przepisów postępowania cywilnego, mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 214 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie wniosku pozwanego o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 22 maja 2014r. pomimo złożenia przez pozwanego wniosku o odroczenie rozprawy, zwłaszcza, że pozwany zamieszkuje poza granicami Polski i nie posiada możliwości swobodnego dojazdu na wyznaczone przez Sąd rozprawy; art. 214 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 pkt 5 k.p.c., poprzez nieuwzględnienie wniosku pozwanego o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 22 maja 2014r. pomimo iż pozwany wnioskował o usprawiedliwienie jego nieobecności i o odroczenie rozprawy, co doprowadziło do pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw, tym samym wystąpiła przesłanka nieważności postępowania, art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c.

Nadto zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że: a) strony zawarły porozumienie, w treści którego pozwany oświadczył, że jest zobowiązany do zwrotu na rzecz powoda pożyczek wraz z odsetkami kapitałowymi w kwocie 65.000 zł. i ustawowe odsetki od kwot 20.000

zł. od dnia 16 września 2009r. i od 35.000 zł. od dnia 16 października 2009r. b) pozwany potwierdził udzielenie mu trzech pożyczek 1 września 2009r. na kwoty 3.600 zł., 35.000 zł. i 20.000 zł. c) pozwany zobowiązał się do zapłaty powodowi kwoty 60.000 zł. w terminie do dnia 30 kwietnia 2010r. d) porozumienie z dnia 17 stycznia 2010r. zostało podpisane przez pozwanego, podczas gdy na tym dokumencie nie widnieje jego podpis.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powoda przyjmując jako podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Sąd Okręgowy nie stwierdził naruszenia przez Sąd Rejonowy zarzucanych w apelacji przepisów postępowania. Pozwany w apelacji wskazuje de facto na naruszenie jego prawa do obrony, gdyż Sąd, pomimo jego wniosku, nie odroczył rozprawy wyznaczonej na dzień 22 maja 2014r. Jako podstawę tego wniosku wskazał okoliczność leczenia się za granicą. Niemniej jednak, pozwany pomija, że zgodnie z art. 214¹ § 1 k.p.c., usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron, ich przedstawicieli ustawowych, pełnomocników, świadków i innych uczestników postępowania, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego. Zaświadczenia takiego nie przedstawił.

Nadto, nie można pominąć, że pomimo datowania wniosku na dzień 5 maja 2014r., Wniosek wpłynął do Sądu 21 maja 2012r., natomiast dołączony do akt został już po zamknięciu rozprawy i ogłoszeniu orzeczenia.

Powyższe okoliczności nie dają podstaw do uznania, że w toku procedowania przed Sądem I instancji nastąpiło naruszenie praw pozwanego do obrony, co wykluczało stwierdzenie nieważności tego postępowania.

Sąd Rejonowy również prawidłowo zakwalifikował, że istniały podstawy do wydania nakazu zapłaty, gdyż okoliczności uzasadniające dochodzone żądanie zostały udowodnione dołączonym do pozwu wezwaniem dłużnika do zapłaty i pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu zgodnie z art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c. Nie ulega wątpliwości, że na podstawie dołączonego do akt porozumienia z dnia 17 stycznia 2010r. (k. 9-10) dłużnik uznał wskazane w nim zadłużenie, co poświadczył złożonym pod nim podpisem. Kwestionowanie przez pozwanego tej okoliczności, w szczególności, aby nie zawierał tego porozumienia, nie zostało w żaden sposób wykazane. Z tych też względów podnoszone zarzuty, jako gołosłowne, nie mogły prowadzić do odmowy udzielenia powodowi ochrony prawnej.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z 98 § 3 k.p.c. ustalając je w oparciu o § 2 ust. 1 w związku z § 6 pkt 5 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 poz. 490). Wynagrodzenie dla reprezentującego pozwanego adwokata z urzędu przyznano w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz.U. z 2014r. poz. 635 z późniejszymi zmianami) w związku z § 2 ust.

1 i 3 w związku z § 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 poz. 461).

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Hadryś